

[Industriministeren]

ministeriet, og derfor er det mig, der står med lovforslaget. Rent indholdsmæssigt kunne det lige så godt have været udenrigsministeren. Så jeg kan forsikre for, at regeringen har sammenhæng i tingene, og jeg håber da også på, at efterårets forhandlinger vil vise, at der vil være et flertal for lovforslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg noterede mig, der var et hav af andre spørgsmål, industriministeren ikke kom ind på. Det skal jeg ikke bebrejde industriministeren i betragtning af det fremskredne tidspunkt. Jeg har også andre møder i dag, så jeg skal ikke forlænge debatten, men blot sige, at det stadig væk forekommer underligt – det har i hvert fald forekommet vores ordfører underligt – at industriministeren fremsætter et lovforslag på et tidspunkt, hvor der samtidig foregår forhandlinger. Uanset om det drejer sig om den ene eller den anden minister, er det normalt ikke kutymen, at man gør det på den facon.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 6:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre finansieringsmuligheder for mindre virksomheder.

Af Trøjborg (S) m.fl.
 (Fremsat 20/10 92).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):**

Jeg vil gerne ved denne lejlighed takke og komplimentere Socialdemokratiet for deres åbenhed over for regeringens politik. Det er altid en fornøjelse, når vores budskaber vinder gehør, ikke mindst i Socialdemokratiet, for det har jo bestemt ikke været nogen hemmelighed, særlig ikke for dem, der overværede statsministerens åbningstale, at regeringen allerede på det tidspunkt havde skitsen klar og pegede på behovet for at lette igangsætteres vilkår for at starte egen virksomhed. Det er noget, som ligger regeringen meget på sinde.

Statsministeren pegede i sin åbningstale på det problem, at virkelystne og initiativrige mennesker ikke altid har lige let ved at skaffe sig risikovillig kapital, bl.a. fordi der jo i den seneste tid har kunnet spores en naturlig forsigtighed i pengeinstitutternes kreditgivning. Og jeg synes, der er grund til at understrege, at pengeinstitutter jo også er virksomheder, som skal løbe rundt og også gerne tjene penge. Så selv om man ud fra en overordnet samfundsøkonomisk synsvinkel kunne ønske sig mere risikovillig kapital ud på arbejde i nye virksomheder, må man nødvendigvis have forståelse for, at selv om banker faktisk ofte viser samfundssind i deres dispositioner, er der altså grænser. Derfor foreslog regeringen og statsministeren i statsministerens åbningstale en to-årig forsøgsordning, hvor staten går ind og bærer en del af risikoen ved pengeinstitutternes udlån til nyetablerede virksomheder, således at der kan sættes yderligere skub i tilvæksten og dermed beskæftigelsen i dansk erhvervsliv. Dette udspil er også indgået i de igangværende forhandlinger om finansloven, hvor de nærmere detaljer i regeringens udspil er fremlagt.

Det beslutningsforslag, vi behandler i dag, adskiller sig selvfølgelig på visse punkter fra regeringens forslag, fordi det i stedet for 50 pct. er 75 pct., og i stedet for 100 mio. kr. er det 250 mio. kr. osv. Det er simpelt hen blot et højere løft i forhold til det forslag, som finanslovarterne har liggende foran sig.

Men det skal ikke skade sagen som sådan, for den skal vi have en løsning på, så jeg håber, at det i løbet af finanslovforhandlingerne kan lykkes at finde frem til en løsning, hvorved vi i fællesskab kan vedtage en ordning til glæde for de små virksomheder. Så jeg skal sige, at regeringen afviser beslutningsforslaget, som det ligger her, men henviser til finanslovdrøftelserne.

Flemming Hansen (KF):

Beslutningsforslaget minder uhyre meget om de tanker, som fremgik af statsministerens åbningstale, og som indgår i finanslovforhandlingerne under en eller anden form. Der er her tydeligvis tale om overbudspolitik. Det er ikke så ukendt. Både ændringen af beløbsstørrelsen, ændringen af procenten, og så det, at det skal omfatte både iværksættere og mindre virksomheder, indebærer for mig at se den risiko, at især nødlidende lån måske ville finde ind i et sådant system. Det ville nok være fristende for enhver bankmand at sige: Hvad nu, hvis jeg kunne lokke staten til at gå ind og dække de to tredjedele af udgiften, hvis det gik galt? Det ville være menneskeligt forståeligt. Det er selvfølgelig ikke tilsigtet, men det er altså en risiko, som det ligger her.

Derudover mener jeg, at hvis man går videre end iværksættere og går ind i allerede eksisterende virksomheder, ville jeg, hvis jeg skulle konkurrere med en sådan virksomhed, finde, at det var en urimelig konkurrence, og det tror jeg ikke er sund erhvervspolitik.

Jeg vil sige det sådan, at vi vil afvise forslaget, men vi vil gøre det på en meget blød måde – det er det, der på dansk hedder en blød afvisning – for der foregår jo allerede nu nogle forhandlinger om regeringens forslag, og det er måske til syvende og sidst gradforskelle, det drejer sig om. Det er kun overbudet, vi afviser så blankt. Resten vil vi gerne tale om.

Pia Larsen (V):

For Venstre er det meget vigtigt, at vi arbejder på at give specielt de mindre virksomheder bedre finansieringsmuligheder. Dette var også et af statsministerens budskaber i denne samlings åbningstale, hvori det bl.a. hed:

»Det skal være mere attraktivt at starte nye virksomheder. Nye virksomheder er de nye skud, der er helt nødvendige for at holde skoven frisk.«

Det danske samfund er præget af mange små og mellemstore virksomheder. Set med internationale øjne har Danmark meget få store virksomheder. De små virksomheder har den fordel, at de er fleksible, de er smidige, og de kan meget hurtigt omstille deres produktion under f.eks. en lavkonjunktur. Der er desuden til stadighed behov for oprettelse af nye virksomheder. De er med til at sikre fornyelsen i

dansk erhvervsliv og bidrager dermed også til en sund erhvervsstruktur. Derfor er det vigtigt, at vi er åbne over for og villige til at sikre de bedst mulige erhvervspolitiske rammer. Vi skal hele tiden være opmærksomme på, hvordan vi bedst muligt kan sikre trivselen for disse virksomheder og forbedre muligheden for, at initiativrige mennesker kan starte nye projekter. Men det er stadig væk afgørende for Venstre, at vi ikke får etableret nogle kunstige ordninger, som er unødigt konkurrenceforvridende og kan misbruges, og det er ligeledes vigtigt, at vi ikke får et tagselvord af offentlige penge.

Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, som det foreligger. En garantipulje af den foreslåede størrelse og varighed vil være overdimensioneret i forhold til det reelle behov, og desuden vil et beløb på 2,4 mia. kr. også få betydelige konsekvenser for de statslige finanser. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Venstre bedst kan lide udgiftskrævende forslag, når disse ledsages af tilsvarende besparelsesforslag.

Der er dog ét element i forslaget, som vi meget gerne vil se positivt på i Venstre. Det er Socialdemokratiets ønske om at finde et alternativ til den eksisterende iværksætterydelse med henblik på at flytte indsatsen fra en social bistandsordning til en aktiv erhvervspolitisk indsats. I Venstre mener vi, at det er helt forkert, at kriteriet for at opnå iværksætterydelse ikke skal være andet end 5 måneders ledighed, og vi vil gerne her give tilsagn om at gøre noget ved det.

Men indtil videre vil Venstre gerne afvente resultatet af de planer, som regeringen allerede har spillet ud med.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil dele mit indlæg op i kommentarer til bemærkningerne til beslutningsforslaget og kommentarer til selve forslaget. Der er kun en besked sammenhæng mellem de to dele.

Jeg vil starte med at tage klart afstand fra bemærkningerne til beslutningsforslaget. For det første foreslår Socialdemokratiet, at iværksætterydelsen skal fjernes på et givet tidspunkt. Det mener vi ikke, vi mener, at iværksætterydelsen er en god ting, der skal bevares. Vi vil gerne have den ændret på forskellig vis, som vi tidligere har foreslået, bl.a. vil vi gerne have den overført til industriministerens ressource, men den skal ikke nedlægges.

[Rahbæk Møller]

Desuden yder Socialdemokratiet et bidrag til den almindelige sproglige forvirring, idet man siger i bemærkningerne, at der er tale om risikovillig kapital til iværksættere. Det er samme sprogbrug, som ministeren anvender, men det forekommer, som om hverken regeringen eller Socialdemokratiet kender forskel på driftskapital og egenkapital, og det er jo beklageligt. Sagen er, at når det drejer sig om egenkapital – og det er jo nødvendigt for iværksættere, som skal investere i produktionsanlæg, foretage langsigtede udviklinger osv. – er det altså ikke noget, man låner i en bank, for så lider man rentedøden. Det skal nemlig være ægte risikovillig kapital, der har tid til at vente og ikke trækker renter i mellemtiden. Det, man låner i en bank, er derimod driftskapital.

Lad os så vende tilbage til selve forslaget. Socialdemokratiet foreslår, at man skal yde statsgaranti for banklån til driftskapital. Det er muligvis fornuftigt, for det er jo rigtigt, at både bankernes tilbageholdende linje samt det forhold, at mange mennesker ikke længere har en friværdi i deres huse, kan gøre det svært for mindre virksomheder – herunder også nogle iværksættere, der ikke har brug for egenkapital, bl.a. visse typer servicevirksomheder – at få en fornuftig kassekredit. Det er muligt, at vi skal ind i de baner, det har regeringen også været inde på tidligere, som ministeren nævnte. Det kan så blive et spørgsmål om procenter, der står 2/3 dækning i Socialdemokratiets beslutningsforslag, og regeringen siger 50 pct., det kan man godt diskutere. Men jeg er selv en lille smule skeptisk. Ligesom hr. Flemming Hansen spørger jeg, om det ikke vil blive en sovepude for bankerne, hvis vi indfører sådan noget, og om vi kan slippe af med det igen.

Vi er altså villige til at se nærmere på sagen, men vi skal bare kalde tingen ved sit rette navn, nemlig en støtte til driftskapital til mindre virksomheder, og ikke blande den sammen med en iværksætterpolitik.

Kim Behnke (FP):

Jeg vil først sige, at jeg er enig i hr. Rahbæk Møllers bemærkninger vedrørende driftskapital og egenkapital.

Beslutningsforslaget beskæftiger sig meget med spørgsmålet, om der er risikovillig kapital til rådighed. Nu er det jo så nemt, når man konstaterer, at der foreligger et problem, at

man kun ser på resultatet og ikke på årsagen, og i øjeblikket er der faktisk en ganske god grund til at se på årsagen. Hvorfor er der ikke risikovillig kapital til rådighed, hvor er pengene henne, hvorfor har bankerne ingen penge til udlån? Åh jo, de har haft nogle tab og hensættelser osv.

Men det er jo ikke det, der i den store sammenhæng ødelægger mulighederne for at kunne yde risikovillig kapital her i Danmark. Skurken er Folketinget, skurken er finansministeren, som opsuger enorme milliardbeløb ved udstedelse af statsobligationer til finansiering af underskuddet på statsfinanserne og derved suger kapital ud af det danske marked. Det er klart, at hvis man sidder i en bank og skal vælge, om man vil investere i Pedersens evighedsmaskine eller i finansministerens finanslov, opfattes det – kedeligt nok – som det sikreste at investere i statens finanser. Og når det drejer sig om en gæld på 620 mia. kr., hvoraf omtrent 500 mia. kr. er indenlandske lån, kan man ikke undre sig over, at der ikke er risikovillig kapital på det danske marked. Der er en eneste god grund til, at den risikovillige kapital er væk, den er simpelt hen opsuget af staten, ligesom en tør svamp suger vand i en vandpyt.

Når man så ser på Socialdemokratiets hensigt med forslaget, nemlig at sikre, at virksomhederne kan overleve, må man altså også undre sig. Prøv f.eks. at se på konsekvensen af, at Socialdemokratiet med oprejst pande indførte den nye CO₂-afgift. I øjeblikket er et godt, dansk primærproduktionserhverv som gartnerisektoren, hvor der tidligere var masser af beskæftigelse, ude i en krise, man aldrig før har set magen til. Gartneri efter gartneri lukker, folk bliver fyret, og omsætningen falder på auktionerne. Og hvad sker der i stedet? Jo, der bliver indført det ene vognlæs grønsager og frugt efter det andet fra Holland, og hvorfor? Fordi man med bind for øjnene har pålagt et erhverv en ny afgift.

Det er det, der er så ærgerligt her i Folketinget, at man nægter at se sammenhængen i de ting, man foretager sig. Når man trykker på den grønne og den røde knap, glemmer man konsekvenserne og sammenhængene, og i dette tilfælde prøver man at købe sig til lidt goodwill ved at låne nogle penge ud til erhvervsvirksomhederne. Men ikke nok med, at man vil låne pengene ud til virksomhederne eller

[Kim Behnke]

sikre deres banklån. Nej, nu kommer vi til det, som giver beskæftigelse. Disse nye offentligt ansatte virksomhedspædagoger skal indkalde de små erhvervsdrivende, så de kan sætte sig på gulvet i en offentlig institution, drikke lidt urtete og snakke om problemerne hjemme i den lille, nystartede virksomhed.

Så formålet fra Socialdemokratiets side er altså at skaffe beskæftigelse til det, jeg vil kalde offentligt ansatte virksomhedspædagoger. De skal fortælle virksomhedslederne, hvordan man lærer at drive virksomhed på handelshøjskolerne, de skal fortælle virksomhedslederne, hvad der står i lærebøgerne om, hvordan man skal sælge varerne til kunderne osv. Det hjælper selvfølgelig ikke noget som helst, det er et blændværk, og derfor afviser vi forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Der er mange gode ideer i det foreliggende beslutningsforslag, men jeg vil ligesom tidligere ordførere sige, at det hører sammen med nogle forhandlinger i forbindelse med finansloven, og derfor vil jeg slutte med at sige, at CD ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre er enig i nogle af intentionerne i beslutningsforslaget. Det er nødvendigt at skabe nogle bedre finansieringsmuligheder for dansk erhvervsliv, og så kan vi jo altid diskutere, om årsagen til de dårlige aktuelle forhold er den ene eller den anden. Men i lighed med, hvad andre har sagt, vil jeg gentage, at sagen jo er en del af forhandlingerne, og her er det som bekendt måske ikke klogt allerede nu at præcisere sine ultimative krav.

Lysholm Christensen (KRF):

De små virksomheder har finansieringsproblemer, det er der vist ingen tvivl om. Denne type af virksomheder er en væsentlig del af dansk erhvervsliv, der er behov for at hjælpe dem, og derfor må jeg erklære mig enig med forslagsstillerne på dette punkt. Der er behov for et initiativ, specielt over for de små erhvervsvirksomheder. Vi kan også godt være enige i, at der er behov for en ændring af de nuværende iværksætterregler, de fungerer ikke optimalt.

Men når jeg har sagt det, må jeg alligevel afvise beslutningsforslaget. Jeg er bekymret

over, at det vil åbne for misbrug på forskellige områder, og jeg tror også, det bliver for bureaukratisk at administrere. Men min væsentligste indvending er faktisk, at vi afventer de forhandlinger, som skal følge op på statsministerens åbningstale.

Trøjborg (S):

Jeg kunne forstå på industriministerens indlæg, at det var væsentligt for industriministeren at pointere, at regeringen også har gjort sig tanker på dette område. Det synes vi også er ganske udmærket.

Indledningsvis skal jeg sige, at Socialdemokratiets tanker blev fremlagt i vores samlede erhvervspolitiske og økonomiske program »Den gode Cirkel« efter Socialdemokratiets sommermøde i august, blot for at få tidspunkterne slået fast.

For det første vil jeg gerne sige, at når vi har fremsat beslutningsforslaget – og vi kunne i og for sig måske godt have behandlet både beslutningsforslagene nr. B 6 og nr. B 9 sammen – er det ud fra den grundlæggende filosofi, at de generelle rammevilkår i Danmark er på plads. Ikke mindst på grund af fagbevægelsens løntilbageholdenhed er lønkonkurrenceevnen i orden, erhvervsskatterne er fornuftige osv. osv.

Det, der er behov for nu, er at se på andre muligheder for at styrke erhvervslivets vækstmuligheder. Der er mange gode tanker, men et af de steder, hvor vi er fuldt og fast overbevist om, at det kan nytte, er ved at satse på udviklingsmulighederne for små og mellemstore virksomheder. Derfor er det selvfølgelig den samme pakke, der skal til. Vi har bemærket, at der generelt har været kritik af situationen på lånemarkedet for små og mellemstore virksomheder, at det er vanskeligt at få finansieret nye projekter.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg tror, det er utrolig vigtigt – og det vil vi lægge megen vægt på i de forhandlinger, der er omtalt – at man får udformet en ordning, der ikke er bureaukratisk, men vil blive anvendt. Det skal forstås således, at jeg gerne vil advare imod det, der ligger i regeringens tanker om sådan en ordning, nemlig at man indfører en præmiebetaling. Jeg tror, det vil medføre, at der ikke vil være stor lyst til at arbejde positivt og konstruktivt med at udnytte en sådan kautionsgarantiordning, som pengeinstitutterne har stillet forslag om.

[Trøjborg]

Desuden mener jeg, at hvis vi mener noget alvorligt med det her, er der behov for at give bedre finansieringsmuligheder for små og mellemstore virksomheder, at give risikovilligheden i den finansielle sektor et ganske kraftigt spark. Man skal ikke fedte sig igennem og diskutere, om det nu er overbud at sige 2,4 mia. kr. i stedet for 1 mia. kr. osv., det mener jeg ikke har den store betydning. Det, der virkelig betyder noget, er, om sparket er tilstrækkelig hårdt til at virke, og jeg mener, at man hellere må sigte lidt for højt end risikere at sigte for lavt.

Det er ligeledes vores opfattelse i Socialdemokratiet, at det vil have en positiv nettoeffekt på finansloven. Hvis der er mere risikovillighed i den finansielle sektor, smitter det naturligvis positivt af på beskæftigelsen og dermed på finansloven. Til gengæld vil det ganske vist også have den effekt, at betalingsbalancen bliver klemt en anelse, men det vil først og fremmest vise sig i 1993, i og med at der jo ikke vil blive tale om udbetaling af nogen statslig garantiforpligtelse i 1993. Det vil med andre ord sige, at vi finansierer en ekstraordinær investeringsindsats ved disse lån, i modsætning til hvad vi tidligere har set i Danmark, hvor vi finansierede en forbrugsforøgelse.

Til hr. Rahbæk Møller vil jeg gerne sige, at jeg mener nu nok, at det er tvivlsomt, om hr. Rahbæk Møllers fortolkning er dækkende. Hvis man tager den rapport, der er kommet fra Håndværksrådet – bilag 1 til beslutningsforslag nr. B 6 – vil man kunne se, at man gør sig nogle tanker om, at man bør skrue denne ordning sammen, så der bliver bedre finansieringsmuligheder for nye projekter. Det er også Håndværksrådets opfattelse – som er underbygget af den analyse, der er foretaget – at der vil blive tale om en større risikovillighed for den finansielle sektor til projekter, der giver anledning til øget beskæftigelse. Man tænker ikke alene på en forbedring af driftskapitalen i virksomhederne, men nok så meget på muligheden for, at man tør give sig i kast med og har mulighed for at vove sig ud i nogle projekter, der giver en lidt længerevirkende effekt.

Desuden vil jeg sige til hr. Rahbæk Møller, at tanken om et egenkapitalinstitut, som SF tidligere har stillet forslag om, kan selvfølgelig være meget positiv. Men pengene hertil skal jo sættes af på finansloven, de skal også udbeta-

les, og i finanslovmæssig sammenhæng hænger det knap så godt sammen som den ordning, vi har foreslået, ville gøre.

Vi ved alle sammen, at inden for den finansielle sektor prøver man i øjeblikket at slanke balancerne, som det hedder. Man skal have større indtægter, man skal foretage udbetalinger til nye forpligtelser. Og det er vores opfattelse – også efter drøftelser med repræsentanter fra den finansielle sektor – at det vil have en positiv effekt, hvis vi kommer igennem med en tilstrækkelig stor garantiforpligtelse til den finansielle sektor. Det er vigtigt at understrege, at en sådan ordning skal være så ubureaukratisk som overhovedet muligt og skal udformes, så den ikke omfatter nogen form for ekstraordinære præmiebetalinger. Noget sådant vil jo naturligvis medføre en tilbøjelighed til mindre kreditvillighed hos bankerne, fordi de så at sige får klemt deres rentemarginal, hvis de skal betale en præmie.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg ved naturligvis meget godt, at Håndværksrådet er tilhænger af, at vi får en sådan bankgaranti. Det er heller ikke så mærkeligt, for Håndværksrådet repræsenterer jo mindre virksomheder, hvoraf mange har problemer med deres kassekredit, dels fordi bankerne har strammet udlånspolitikken, dels fordi de mangler friværdi i deres huse. Og så er det kun naturligt, at Håndværksrådet gerne vil have sådan en ordning.

Og som jeg sagde før, vil jeg ikke afvise, at den kan hjælpe visse iværksættere inden for serviceerhverv og lign. Når det drejer sig om store langsigtede investeringer, duer rentebærende lån altså ikke, det vil kvæle dem, før man når at se resultatet.

Jeg ved, at hr. Trøjborg var til stede ved en iværksætterkonference, der blev afholdt for nylig, hvor netop dette var et gennemgående tema. Desværre havde industriministeren kun lejlighed til at overvære begyndelsen, fordi hun skulle overvære åbningsdebatten – det er ingen beskyldning mod industriministeren, det var hendes pligt at være her – men industriministeren gik glip af det gennemgående tema, nemlig at det blev påpeget, at der er et problem med egenkapitalen.

[Rahbæk Møller]

Vi ved, at der kommer et eller andet forslag fra Erhvervsudviklingsrådet, vi har selv lagt et forslag på bordet, og jeg kan sige med det samme, at det er ikke helligt for os, om det bliver vores eget forslag eller et andet, der gennemføres. Vi har udformet vores forslag efter den tyske ordning, fordi den nu engang eksisterer, det var noget, man kunne tage som model. Finder vi en anden løsning, er det lige så fint, men vi skal have en løsning på egenkapitalproblemet, ikke kun for servicevirksomheder, ikke kun for eksisterende virksomheder, men også for dem, der investerer virkelig langsigtet i ny produktion og ny udvikling. Det er en nødvendighed.

Til gengæld vil jeg også gentage det, jeg sagde i mit første indlæg, at selvfølgelig afviser vi da ikke, at der også skal tænkes på de eksisterende virksomheder. Vi afviser ikke det forslag, som Socialdemokratiet og regeringen i fællesskab er kommet frem med. Det er da muligt, at det kan løse nogle problemer, det har også nogle ulemper, men vi vil kigge positivt på det, for vi kan godt se de positive elementer i det.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

Jeg kan kvittere for den positive vilje til at medvirke til at finde nogle løsninger, som også er politisk operationelle i den nuværende finanslovforhandlingssammenhæng.

Jeg vil gerne sige, at jeg mener, at hvis vi kan få tilvejebragt en sådan garantistillelsesordning, vil det indgå i en fornuftig sammenhæng med det, vi i øvrigt har sat i værk for nylig på baggrund af, at et stort flertal i Folketinget vedtog den såkaldte vækstfond. Det er da klart, at det løser ikke alle problemer, men vi mener, at det vil være et fornuftigt supplement – også fordi vores grundlæggende holdning er, at i den nuværende situation er der nok så meget behov for en ekstraordinær indsats for igangværende virksomheder. Efter de meldinger, som vi får, har igangværende virksomheder tilsyneladende utrolig store problemer med at få den daglige drift til at køre rundt, ikke blot på det nuværende niveau, men i særdeleshed også hvis de har behov for øget finansiering fra pengeinstitutternes side til nye udvidelser.

Vi ser altså dette beslutningsforslag som et fornuftigt element, der kan supplere vækstfonden og supplere en øget indsats for rådgivning osv. for små og mellemstore virksomheder, og det kommer vi jo også ind på under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 9.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre udviklingsmuligheder for mindre virksomheder.

Af Trøjborg (S) m.fl.
(Fremsat 20/10 92).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Regeringen kom ved Folketingets åbning med en række bud på, hvad der kan og skal gøres for at forbedre de små og mellemstore virksomheders udviklingsmuligheder. Men vi er naturligvis parate til at modtage alle gode forslag til, hvad der kan gøres på området, og Socialdemokratiets beslutningsforslag nr. B 9, som vi behandler nu, betragter jeg som et socialdemokratisk bidrag til idékataloget, og det er selvfølgelig altid velkomment. Det er klart, at jo flere gode ideer vi får på bordet, desto større muligheder har vi for at udvælge de mest lovende forslag.

Men jeg tror også, at vi skal gøre os meget klart, at der skal vælges, og at valget skal ske kritisk. Vi må ikke ende i en situation, hvor